

XIII.

Et Par Breve fra Biskop S. Lintrup.

Til H. K. Maytt. K. Friderich 4.

Stormægtigste, Allernaadigste Arve-Herre og Konge.

E. K. Maytt. vilde allernaadigst tillade mig, paa denne Tid af Aaret, da alle E. K. M. troe undersatter med ald optænkelig iver og nidkiærhed fornyer deres sædvanlige devotion og forbøn for E. K. M. og det gandske Kongl. Arve-Huus, [at jeg] ved disse faa og eenfoldige Linier understaaer mig for E. K. M. Arve-Throne allerunderd. at nedlegge en kort extract af de tro-hiertige ynsker, jeg for E. K. M. dyrebare person, Høy-Kongl. Arve-Huus og allernaadigste Regiæring, Aaret igiennem i mine

daglige Bønner for den store Kongernes Konges og Herrernes Herres himmelske Throne indsender: At dend samme høyløvede og grund-gode Gud, som E. K. M. i sit Christ-Kongl. Vall-sprog og Symbolo har udvalgt og for heele Verden erkienet for sin eeneste Hielpere, og i ald deres Christelige Regiærings tid, ved saa mange, store, kiendelige prøver stedtze har fundet een mægtig og naadig Beskiærmer imod alle sine hemmelige og aabenbare Fienders vældige og listige anløb, med dette ny tiltrædende Aar, vilde fornye ald sin himmelske naade over E. K. May^{ts} Høy-Kongl. Person, Arve-Huus og Regiæring, og i dette saavel som mange paafølgende krone E. M. med ald Høy-Kongl. Lyksalighed, bestandig Helbred og Sundhed, langvarig, fredsommelig og fornøvelig Regiæring, og ald anden aandelig og legemlig Velsignelse. Og som Hand nu fast i 300 Aar, midt iblandt alle de store Forandringer og Afvexlinger, fast alle andre Kongelige Familier over hele Europa, den Valesiske og Bourboniske i Frankriige, den Stuartiske i England, den Østerrigske i Spanien, dend Gustaviske i Sverrig, og andre i Ungern, Bøhmen og Portugall, imidlertid, med største Forvirrelse og langvarige blodige Kriige, har været underkaste, saa naadig, til hele Verdens Forundring, har opholdt og conserveret E. M. velsignede Kongl. Arve-Huus i uforrykt og stedtzvarende succession paa disse Nordiske Tvillinge-Rügers Arve-Throne, og i det nu til ende løbende aar, ved E. M. Christ-Kongl. raad og forsorg har tilføyet Hans Kongl. Høyhed, vor allernaadigste Kron-Prindtz og Herre een Evangelisk, Gudfrygtig og dydefuld Gemalinde, til det Høy-Kongl. Huses glæde og fornøvelse; Hand ogsaa fremdeles herefter vilde holde sit naadige forsüns øye til vare-tægt, og mægtige haand til beskærmelse over E. M. Høy-Kongl. Arve-Huus, at dend dobbelte Nordiske Throne deraf bestandig maae have sine retmæssige Arvinger og Besiddere i de velsignede FRIDERICHS og CRISTIANS navne, og vor Evangeliske Sion deri uafladelig finde sine Gudfrygtige Josias og Ezechias, dend stedtze kan bæere som rette Evangeliske Monarcker, med lige og end bedre titel og føye, end Frankriige sine Aller-Christeligste, Spanien sine Catholiske, eller Ungern sine Apostoliske Konger: Dend samme barmhiertige Gud, som i E. M. Christ-Kongl. hierte har

plandtet og rodfæstet saa alvorlig og u-forfalsket een nidkiærhed for hans ære og saliggjørende Kundskab iblandt de vankundige Hedninger at udbrede og forplandte, og i dette aar ved sin gode Aand ey aleene har givet E. M. sind og villie til at fundere og indrette Catechismus-Skoler her i Landet med anseelig bekostning, til dend vankundige ungdoms og allmues fornøden undervisning i deres Christendoms og saligheds grund, men endogsaa givet E. M. Norske Undersatter paa nye igien at opfinde og beseyle det udi saa lang tid ubekjendte Grønland, og derved lyst og leylighed til at befordre de vilde og vantro Indbyggers opliusning og omvendelse: Hand give E. K. M. ogsaa til dette og alle andre Christ-Kongl. anslag og foretagende sin velsignelse, lykke og success, og efter sin allerehelligste villie tilføje E. K. M. alt det, een sand Guds frygt har hans forjættelse paa i dette og det tilkommende Liv. —

E. K. M.

Viborg d. 26. Decembr.

allerunderd. tro tiener

1721.

og uafladelige Forbeder hos Gud

S. L.

Samme Dag skrev Lintrup ogsaa til Dronning Anna Sophia med det Ønske: „dend store Himmelens og Jordens Regenter, som i dette nu til ende hastende aar, ved sin extraordinaire naadige forsiun har kronet E. M. Christ-Kongelige Dyder med disse nordiske Riigers dobbelte Krone, og derved baade tilføjet H. M. vor Allernaad. Arve-Herre og Konge een saa ynskelig og dyd-fuldkommen Gemahl, og beskiæret begge Riigerne og alle deres Indbyggere en saa eye-god og from Landsens Moder, i dette nu indtrædende og mange paafølgende aar vil krone E. M. med ald dend naade, høye velstand, aandelig og legemlig velsignelse, som himmelen har at uddeele til sine kiæreste børn paa jorden“ (etc.).

Til Hendes Majestæt Dronning Anna Sophia.

Stormægtigste, Allernaadigste Dronning.

Deres May^{tt}s allernaadigste og med saa mange gandske ugemeene og extraordinaires Høy-Kongl. bevaagenheds tegn opfyldte skrivelse af 9. Decembr., men formedelst Postens sædvanlige ophold ved disse stormægtige vindter-tider først d. 16.

hujus indkomne skrivelse, satte mig i dend forundring, confusion og strid med adskillige stridige passioner, saa jeg neppe kand finde enten ord til at udtrykke den allernaadigste taksigelse, som jeg efter saa stor og aldeles uformodentlig Høy-Kongl. naade er pligtig at aflegge, eller resolution nok til at expedere mig af dend forvirrelse. Ti paa dend eene side kand min egen ringheds og uværdigheds alvorlige og ydmygste betragtning, samt mangel paa de til saa høy-anseelig een station fornødne gaver og kvaliteter, ey andet end gjøre mig meget frygtsom og undseelig for at tage saa vigtig een function paa mine svage skuldre, hvortil min ambition aldrig har kundet stige, allermindst nu, da alderen flux tiltager, og sinds og legems kræfter fast dagligen aftager; Men paa dend anden side vil hverken Christelig tillid til Guds faderlige forsiun, som selv har bevæget og disponeret begge Deres Majestæters hierter til saa naadige tanker for min ringe person, og med saa forunderlig naade har ført mig igennem saa mange verdens fristelser, og saa kiendelig velsignet alle mine velmeente, omendskiønt slette og eenfoldige, forretninger, i de adskillige tjenester, som mig hidtil i Skolen, Kirken og paa Universitetet har været betroede, eller min allerunderdanigste pligt og skyldighed for begge Deres Mayestæter og dybstydmYGste forsikring om deres bestandige naade og bevaagenhed, tillade mig at unddrage mig fra nogen Geistlig tjeneste, som Deres Majestæter allernaadigst vilde anbefale mig og kalde mig til; Saa hverken høyere rang og sæde, eller bedre revenuer, som jeg aldrig har tragtet efter, i denne saa vigtige, og Guds Ære saavelsom mange dyrebare siæles salighed saa nær angaaende sag kand give balancen, men alleene Guds og hans Salvedes, min allernaadigste Souveraine Herres og Konges, villie, dend jeg i allerdybeste underdanighed villigst underkaster mig, og siger med dend gamle Præst Eli: Gud er Herren, hand gjøre hvad ham tækkeligt er. Og som jeg med allerunderdanigst lydighed og reedebonhed villigst skal opoffre det øvrige af mit skrøbelige lives tid til Guds ære og deres Majestæters tjeneste, i hvad function og cathedre det allernaadigt kunde behage at sætte mig i, og af ringe evne stræbe ved uskrømtet nidkiærhed for Guds ære og uforfalsket troskab for Deres Majestæters høyeste interesse og tjeneste at

opreysse, hvadsomhelst i veltalenhed, tungens færdighed og andre udvortes gaver mig imod andre yngre og i prædikke-Embedet længere end jeg øvede, kand mangle; Saa har til dend gode Guds naade dend visse tillid, at naar hand giver Deres Majestæter tanke og villie til at kalde mig allernaadigst, og mig frimodighed allerunderdanigst at følge det kald, hand ogsaa da efter sin velbehagelige villie skal give mig kraft og naade til at kunde nogenledes forestaae det Embede, jeg lovlig og uden nogen min tanke og ansøgning bliver kaldet til; Lever ogsaa i det allerunderdanigste haab, at Deres Majestæter fremdees holder deres allernaadigste beskyærmelse over deres uværdige tiener, og allernaadigst tager til takke med min skrøbelighed og ufuldkommenhed, som det allernaadigst behager Deres Majestæter at drage frem for liuset, og sætte under alles øyne og domme. Og paa det, jeg des bedre kunde finde leylighed at tiene Gud og hans dyrekøbte Meenighed med det ringe mig betroede pund; Daa vilde intet andet allerundanigst bede end dette, at om det, efter Guds aldviise forsiun, skulde behage Deres Majestæter at kalde mig uværdige herfra til Deres Siæle-sørger; Det da ogsaa allernaadigst maatte behage HKMaytt. at beskikke mig tillige at være Professor Theologiæ Honorarius ved det Kongl. Universitet, at jeg, dog uden løn og indkomst, ja uden nogen anden enten virkelig eller Designati Professoris præjudice, herefter som tilforn, saa ofte leyligheden det vilde tillade, dend studerende ungdom med at læse, informere, disputere og examinere etc. kunde tiene og til det H. Prædikke-Embede nogenleedes berede. Det jeg dog altsammen allerunderdanigst indstiller til HKM^{tts} egen allernaadigst skiønsomhed og eftertanke — — —

Eders Majestæts (osv.)

Viborg d. 18. Decemb.
1724.

uafladelige Forbeder
S. L.

Sendt med Posten under Mr. H. Simonsens couvert og Erlunds adresse.